

Lovforslaget som Helhed sættes under Forhandling.

Ordføreren (Roch): Det vil være i det høje Tings Erindring, at vi ved 2den Behandling af Lovforslaget udstemte af det to af de foreslaaede Personer. Den ene udstemtes i Genhold til et Endringsforslag fra den ærede Indenrigsminister, begrundet paa, at denne Mand, der var opført paa Lovforslaget, efter nærmere Underjøgelse havde vist sig allerede at have Indfødsret. — Den anden, som var Nr. 259, mente Udvalget ikke at kunne indstille til at erholde Indfødsret, væsentlig fordi han utvivlsomt i den allennærmeste Fremtid vilde falde det offentlige til Byrde, og tillige, fordi Sogneraadet meget bestemt havde modsat sig, at han fik Indfødsret, ligesom der heller ikke om ham forelaa saa anbefalende Vidnesbyrd, at der efter Udvalgets Mening var nogen Grund til at gaa imod Sogneraadets Erklæring. — Det andet Ting har haft en anden Opfattelse af dette Spørgsmaal og har indsat den paagældende, Nr. 259, i Lovforslaget igen. Folketinget har navnlig støttet denne Afgørelse paa, at det, der mulig kunde siges om ham, kan vistnok med Føje siges om adskillige andre, som vi have optaget. Dette beror nu efter Udvalgets Mening paa et Skøn, og da man lige saa lidt kan disputere om en Skønssag, som man kan disputere om en Smagsag, forekommer det Udvalget at være det naturligste at anbefale det høje Ting at følge den Opfattelse, der har gjort sig gældende i det andet Ting, al den Stund denne Opfattelse stemmer med Regeringens, saaledes som denne forelaa, da Lovforslaget kom frem. Vi finde nemlig, at hele dette Spørgsmaal, om hvorvidt denne ene Mand skal med paa Lovforslaget mellem de 309 andre eller ikke, er uden reel Betydning. For Udvalget har det været Hovedsagen at gøre sit til, at vi i Fremtiden saa et noget sikrere Grundlag for det Skøn, der skal afgives her i dette Ting, og det er vort Haab efter de Udtalelser, der ere faldne fra den højtærede Ministers Side, at han vil bistaa os i den Henseende og skaffe os mere paalidelige Oplysninger end dem, vi hidtil have kunnet arbejde med og støtte vort Skøn paa. Vi ere ikke paa nogen Maade stemte for, at man skal gaa mindre humant frem i Fremtiden end man nu ifølge en længere Praksis har fundet det rigtigt. Vi haabe kun at saa Tingets Støtte i vor Opfattelse af, at man for Fremtiden ikke skal give Indfødsret til Følg, paa hvis private Liv der i en eller anden Retning kan siges noget, og heller

ikke til Følg, for hvem Spørgsmaalet i det væsentlige kun drejer sig om, hvorvidt den Understøttelse, der skal gives dem af det offentlige, skal gives i Form af Alderdomsunderstøttelse eller som almindelig Fattighjælp. Thi det er i Virkeligheden Kvintessensen i det Stridsspørgsmaal, der nu er mellem Tingene om, hvorvidt denne Mand skal have Alderdomsunderstøttelse eller Fattighjælp. Det forekommer os ikke at være et Spørgsmaal, som er tilstrækkeligt til at sætte Lovgivningsmagten i Bevægelse, om en Mand skal have Understøttelse ved almindelig Fattighjælp eller ved Alderdomsunderstøttelse. Vi haabe altsaa, at vi paa Grundlag af disse Betragtninger, som vi vente, at det høje Ting vil billige, for Fremtiden maa komme til klarere Opfattelse af de enkelte Tilfælde, end vi hidtil have kunnet, og jeg skal med disse Bemærkninger paa Udvalgets Vegne tillade mig at indstille til det høje Ting at vedtage Lovforslaget, saaledes som det er kommet til os fra det andet Ting.

Indenrigsministeren (Hørring):

Naar jeg har taget Ordet, er det kun for at udtale min Paakønnelse af den Stilling, som Udvalget har indtaget overfor den foreliggende Sag. Det vil forhaabentlig, idet jeg forudsætter, at det høje Ting vil følge Udvalget, lede til, at Forslaget bliver færdigt fra Rigsdagen, og man vil saaledes undgaa en Konflikt paa dette Punkt, en Konflikt, der vilde være meget uheldig, saa vel for Ministeriet som for Ansøgerne.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmig med 35 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Renseilspræsidenten.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredje Behandling af Forslag til Lov om yderligere Forlængelse af Lov af 1ste April 1888 om Ligning af Bidrag til Kirkerne i Kjøbenhavn.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 958).